

Młynówka Królewska

Młynówka Królewska pocz. XX w.

Młynówka to akwedukt ziemny, którego energia wodna wykorzystywana była do napędzania kół młynów wodnych. W 1286 r. na mocy przywileju księcia Leszka Czarnego wytyczono młynówkę rzeki Rudawy (z Mydlnik) doprowadziwszy ją wówczas aż do kościoła dominikanów przecinając Rynek Główny. Młynówka dostarczała wodę do celów gospodarczych, pitnych i obronnych (fosy) dlatego też koryto rzeki było stale umacniane i oczyszczane. Na terenie wsi wzdłuż Młynówki Królewskiej prężnie działał cech ogrodników, a od 1893 r. patronujące mu Towarzystwo Ogrodnicze. Towarzystwo organizowało specjalne wystawy oraz wydawało swoje publikacje: Ogrodnictwo, Hasło Ogrodnicze.

Pierwotne koryto Rudawy przebiegało wzdłuż dzisiejszej Alei 3 Maja, tworząc liczne rozlewiska na obszarze łąk, łącząc się u zbiegu dzisiejszych ulic Wenecja i Garncarskiej z Młynówką Królewską, by wzdłuż dzisiejszej ulicy Retoryka wspólnie dotrzeć do Wisły.

Już po powodzi w 1903 r. podjęto decyzję o zasklepieniu koryta Młynówki. W latach 1964-1966 ostatecznie większa część Młynówki Królewskiej została zasypana. Obecnie na jej miejscu rozciągają się parkowe ciągi zieleni z drzewostanem łągowym upamiętniające historyczny przebieg rzeki.

Koryto Młynówki w Krowdrzy, 1947 r.

{mxc}